

ՀԱՅ ՄԱՄՈՒԼԻՒ ՈՒՇԱԴՐՈՒԹԵԱՆ

ՀԱՄԱՍՏԵՂԻ ԳՐԱԿԱՆ ԳՈՐԾՈՒՆԵՈՒԹԵԱՆ ՅԻՍՆԱՄԵԱԿԸ

Յիսնամեակն է Համաստեղի գրական գործունէութեան: Իր ծննդեան ալ եօթանասնամեակը:

Այս բարերաստ ասիթով, վերջերս, Ամերիկայի Միացեալ Նահանգներուն մէջ կազմուեցաւ կեղը. Յանձնախումը մը, որուն նպատակն է՝ գընահատել ու պատուել Հայ Մշակոյթի մէծ վաստակաւոր մը՝ Համաստեղը, համահայկական ու միասնական Յորելեանով մը:

Ո՞չ մէկ տարակոյս, որ ազգային ու մշակութային ամէն գործունէութիւն քաջալերելու կոչումն ունեցող ՀԱՅ ՄԱՄՈՒԼԻՌ ուրախութեամ' մը պիտի լուէ այս ազուոր լուրը. եւ առաջին առթիւ իսկ սիրով ու հպարտութեամ' պիտի հաղորդէ զայն իր ընթերցողներուն եւ իր ըրջանի հասարակութեան: Նոյն ատեն պիտի ընէ ամէն ջանք, որ մշակութային այս ձեռնարկով շատե՛ր հետաքըրքը, չատե՛ր սպեւորէ:

Մեր յոյսն է — պիտի ըլլայ նաեւ մեր ջանքը — որ այս շարժումը իր բարերար ազգեցութիւնը ունենայ, հայկական ըրջաններու մեր ուսանող բազմութիւններուն վրայ եւս — պատանի՛ թէ երիտասարդ:

Այս մասին մտածել ու անհրաժեշտ ջանքեր կատարել՝ անպայման կրնայ հայկականորէն դաստիարակիչ ըլլալ մեր ուսանողներէն շատերուն, տեղ տեղ հայտիս, քանի տեղեր ալ՝ ոչ-հայտիս — հիւրենկալ երկրին լեզուն խօսող եւ այդ երկրին վարժարանները յաճախող:

Այս ազգեցութիւնը — եթէ նոյնիսկ երբեմն ժամանակուոր — հայ երիտասարդութեան համար կրնայ ըլլալ սթափեցուցիչ մը, որ մտածել տայ զոնէ ոմանց: Մանաւանդ, երբ այս երիտասարդները աեսնեն թէ ո՞քան շատեր իրենց սիրոն ու. հողին կը զնեն բալորին խօսող ու բալո՞ր ո՞գեւորող այս ձեռնարկին մէջ. տուր նման ալ զործերու մէջ:

Համաստեղի այս Յորելեանը թո՞ղ ըլլայ լաւ տոիթ մը, որ հայ ժողովուրդի յաւերժութեան ձգող առաջնորդներ՝ աւելի՛ հետաքրքրեն մեր բազմութիւնները հայ՛ զրականութեամբ ու հա՛յ մշակոյթի բոլոր նուիրեալներով, ամէն տեղ — ոկան հայտեանին մինչեւ մորը ու հեռաւոր անկիւնները աշխարհի, ուր հայեր կ'ապրին ու կը սուզձե՛ն. ուր հայեր կը ջանան տոկով ու տերէ՛, հայութեան ու հայտանի սիրոյն:

Մեծ յոյս ունինք որ Համաստեղի այս Յորելեանին առիթով, ջերմ ու սրտագին պիտի ըլլայ արձականը, նա՛եւ հայտանի մէջ:

Քաղցր է յիշել այստեղ թէ 1965ի վերջերը, Համաստեղի հօթանասնամեակի առթիւ, Հայաստանի ցոյց տուած սիրալիր հետաքրքրութիւնը մեղ համար ալ եղաւ քաջալերական մղում մը:

Սա անցնող տարիներուն, յատկապէս Ամերիկայի մէջ, քանիներուն բազմանքն ու գաղափարն էր եղած, համազգային տարողութեամբ տօնել Համաստեղի Յորելեանը. բայց չէր եղած մէկը, որ շարժումին իրական նախաձեռնողը դառնար, առանց Համաստեղին ալ դիտութեան ու հաւանութեան:

Բարերախտարար եղաւ վերջապէս՝ գրեթէ նըման րան մը:

Եւ այդպէսով ալ սկսու մէր բոլորին փափաքած շարժումը՝ ինքնարերարար:

Մեր յոյսն է ու վափաթքը, որ Համաստեղի հանդէպ սիրոյ ու յարդանքի ամէն արտայայտութիւն, եւ իր դրականութիւնը աւելի ծանօթացնելու ամէն ջանք, լայն արձականդ զոնեն ամէն հայ թերթի մէջ:

Հայ Մամուլի շինարար գերին հաւատքն ու բազմանքը ունեցող մէր ժողովուրդը ա՛յդ կը սպասէ:

Լաւ կ'ըլլար եթէ այս Յորելեանին նուրիուած րոլոր հանդէսութիւնները, ՈՐԲԱՆ ՀՆԱՐԻ է, կոտարուէին, մօն ու հեռուն, առաջիկայ Մարտ, Ապրիլ ու Մայիս ամիսներուն:

Որոշ ժամանակի մը մէջ այս գործը սկսելու եւ լրացնելու ջանքը կրնայ նպատել, որ հանրային ուշադրութիւնն ու հետաքրքրութիւնը մնան՝ աշխոյժ ու խանդավառ:

Այս ուղղութեամբ մեծամական պիտի ըլլայ ամէն գործակցութիւն, զոր սիրա ուղեն բնացայէլ մէր մտաւորականութիւնն ու մամուլը, այս Յորելեանը տուելազոյն յաջողութիւն մը զարձնելու համար:

Նոյնպէս սիրելի ու գնահատելի պիտի ըլլայ ամէն գործակցութիւն, զոր նա՛եւ ժողովուրդի համեստ խաւերը պիտի բերեն՝ յամախ անանուն, բայց հաւատաւոր իրենց կամաւորներով, մէր բոլոր շրջաններուն մէջ:

Յարդանքներով

Յորելեանական Յանձնախումը անունով,

Նախագահ

Քարտուզար

ՅԱԿՈԲ ԽԱՆՉԱՐՅԱՆ